Lietas Nr. C26058114
Lietas arhīva Nr. CA-0034-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Mežale,
tiesneši V.Lohova, I.Stivriņš,
ar sekretāri I.Krušanovu,

2015.gada 8.janvārī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 95, /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2014.gada 21.oktobra spriedumu civillietā /pers. D/ pieteikumā par juridiskā fakta konstatēšanu.

Aprakstošā daļa

/pers. D/ 2014.gada 28.februārī Rēzeknes tiesā iesniedza pieteikumu par /pers. D/ un /pers. E/ laulības reģistrācijas juridiskā fakta konstatēšanu un laulības fakta ierakstīšanu attiecīgajos dzimtsarakstu reģistros (lietas 2.-4.lapa).

Pieteicēja, pamatojoties uz Civillikuma 51., 56., 58. pantu, 2005.gada 29.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.904, Civilstāvokļa aktu reģistrācijas likuma 2., 3., 5., 20. un 22.pantu lūdz tiesu konstatēt juridisko faktu par /pers. D/ un /pers. E/ laulības reģistrāciju 2006.gada 4.februārī Varakļānu Romas katoļu baznīcā; uzlikt par pienākumu Varakļānu Dzimtsarakstu nodaļai izdarīt laulības reģistrācijas ierakstus attiecīgajos dzimtsarakstu reģistros; izsniegt pieteicējai /pers. D/ un /pers. E/ laulības reģistrācijas apliecību.

Pieteikumā norāda, ka /pers. D/ un /pers. E/ laulība ir reģistrēta Varakļānu Romas katoļu baznīcā, divu liecinieku klātbūtnē, Civilstāvokļa aktu reģistrācijas likuma 20.panta 1.punktā noteiktā kārtībā un šis laulības fakts nav apšaubāms, par ko liecina baznīcas izsniegtais laulības akts, ko viņa bija iesniegusi VSAA Rēzeknes nodaļā.

Pieteicēja un /pers. E/ kā laulātie nezināja Civillikuma 58.pantā noteikto kārtību, ka garīdznieki par katru noslēgtu laulību 14 dienu laikā laulību reģistram vajadzīgas ziņas iesniedz tai dzimtsarakstu nodaļai, kuras teritorijā laulāšana notikusi, ko baznīca nav izdarījusi. Līdz ar to viņi kā laulātie nav atbildīgi par to, ka baznīca kaut kādu iemeslu dēļ savlaicīgi nav izpildījusi minētā likuma prasības un tas nedod arī iemeslu izdarīt secinājumu, ka laulība nav pastāvējusi vai šis /pers. D/ un /pers. E/ laulības fakts būtu bijis fiktīvs vai apšaubāms. Tātad laulības slēdzējiem tas nevar radīt juridiskas sekas - formālu iemeslu dēļ atteikt izmaksāt pārdzīvojušā laulāta pabalstu.

Dzimtsarakstu reģistros nav ierakstu par minētās laulības reģistrāciju, jo nav saņemts Varakļānu Romas katoļu baznīcas paziņojums par šīm laulībām un uz 2013.gada 14.decembra pieprasījumu Nr.1-7/2142 prāvests /pers. I/ sniedzis paskaidrojumu, ka 2006.gada 4.februārī baznīcā noslēgtā laulība starp /pers. D/ un /pers. E/ nav uzskatāma par laulību ar civiltiesiskām sekām.

Ieinteresētā persona Rēzeknes novada pašvaldības Dzimtsarakstu nodaļa iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par pieteikumu, norādot, ka pieteikums nav apmierināms (lietas 14.-15.lapa).

Paskaidrojumā norāda, ka laulības reģistrs dzimtsarakstu nodaļā tiek sastādīts un ziņas Latvijas Republikas Iedzīvotāju reģistram par baznīcā noslēgtu laulību tiek sniegtas, pamatojoties uz garīdznieka paziņojumu, saskaņā ar Civillikuma 58.pantu, kurā noteikts, ka garīdznieki par katru noslēgtu laulību četrpadsmit dienu laikā nosūta ziņas tai dzimtsarakstu nodaļai, kuras teritorijā laulāšana notikusi.

Taču no Varakļānu novada dzimtsarakstu nodaļas sniegtās atbildes un priestera /pers. I/ rakstveida paskaidrojuma ir secināms, ka laulība starp /pers. D/ un /pers. E/ nav uzskatāma par laulību ar civiltiesiskām sekām. Priesteris /pers. I/ nav sniedzis arī informāciju par to, vai tika nomaksāta valsts nodeva par laulības reģistrāciju un vai laulātajiem baznīcā tika izsniegta laulības apliecība.

Dzimtsarakstu nodaļa, pārbaudot datus Latvijas Republikas Iedzīvotāju reģistrā un /pers. D/ iesniegtos dokumentus, secināja, ka 2006.gada 4.februārī Varakļānu Romas katoļu baznīcā starp /pers. D/ un /pers. E/ ir noslēgta sakramentāla, tikai Romas katoļu baznīcā spēkā esoša laulība.

/pers. D/, 2013.gada 21.oktobrī reģistrējot /pers. E/ nāvi Varakļānu novada Dzimtsarakstu nodaļā, nav noskaidrojusi jautājumu par Varakļānu novada administratīvajā teritorijā noslēgto laulību. Arī pieteikumā par laulības noslēgšanas fakta konstatēšanu Varakļānu novada Dzimtsarakstu nodaļa, kurai pieteicēja lūdz uzlikt par pienākumu izdarīt laulības reģistrācijas ierakstu attiecīgajā dzimtsarakstu reģistrā, nav norādīta kā ieinteresētā persona. Nav pieaicināts arī Varakļānu Romas katoļu baznīcas priesteris /pers. I/, kurš varētu sniegt paskaidrojumus par laulības noslēgšanas reģistrāciju.

Dzimtsarakstu nodaļa nesaskata pamatu pieteikuma apmierināšanai par laulības noslēgšanas reģistrācijas fakta konstatēšanu, jo pieteikumam pievienotie rakstveida pierādījumi norāda uz to, ka /pers. D/ un /pers. E/ laulības noslēgšana 2006.gada 4.februārī netika reģistrēta Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 21.oktobra spriedumu /pers. D/ pieteikums par juridiska fakta konstatēšanu noraidīts.

Noraidot pieteikumu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietas materiāli liecina, ka /pers. D/ un /pers. E/ laulība nav reģistrēta Latvijas Republikas normatīvos aktos noteiktajā kārtībā. To pierāda Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļas 2014.gada 7.janvāra atbilde uz /pers. D/ iesniegumu (lietas 9.lapa); Varakļānu novada Dzimtsarakstu nodaļas 2013.gada 14.decembra izziņa „Par informācijas sniegšanu", ka Varakļānu dzimtsarakstu nodaļas arhīvā nav atrodams /pers. D/ un /pers. E/ laulību reģistrs (lietas 8.lapa); Varakļānu Romas katoļu draudzes priestera /pers. I/ 2013.gada 18.decembra paskaidrojums, ka laulībai, kas noslēgta baznīcā 2006.gada februārī starp /pers. D/ un /pers. E/, nav civiltiesisko seku (lietas 26.lapa).

Tiesa nepiekrita pieteicējas apgalvojumam par noslēgto laulību, jo konstatējusi, ka /pers. D/ rīcībā nav laulības apliecības.

Atsaucoties uz Civillikuma 58.pantu un Civilstāvokļa aktu likuma 5.panta otro daļu, tiesa secināja, ka ne Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļā, ne Varakļānu novada dzimtsarakstu nodaļā nav saņemts garīdznieka paziņojums par noslēgto laulību.

Tāpat arī konstatēts, ka Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Iedzīvotāju reģistram, ziņu aktualizēšanai, nav bijusi sniegta informācija, ka /pers.

D/ būtu slēgusi laulību ar /pers. E/, kas pierāda, ka minētā laulība netika ierakstīta dzimtsarakstu nodaļas laulību reģistrā.

Līdz ar to tiesa atzina, ka laulībai, kas noslēgta Varakļānu Romas katoļu draudzes baznīcā 2006.gada 4.februārī starp /pers. D/ un /pers. E/ ir tikai sakramentāla nozīme bez tiesiskām sekām, un nav nekāda tiesiskā pamata lemt par laulības noslēgšanas fakta konstatēšanu un /pers. D/ un /pers. E/ laulības noslēgšanas ierakstīšanu attiecīgajos dzimtsarakstu reģistros.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka bez garīdznieka paziņojuma par noslēgto laulību kā par laulību ar tiesiskām sekām un bez laulības noslēgšanas noteikumu ievērošanas pārbaudes nevienai iestādei nav tiesiskā pamata lemt par laulības noslēgšanas faktu un tās reģistrāciju.

Pieteicēja /pers. D/ iesniedza tiesā apelācijas sūdzību par šo Rēzeknes tiesas spriedumu, norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnā apmērā (lietas 45.-47.lapa).

Uzskata, ka juridiskais fakts, proti, ka laulība starp pieteicēju un /pers. E/ tika noslēgta Civillikuma 58.pantā noteiktajā kārtībā, ir pierādīts ar Varakļānu Romas katoļu baznīcas akta izrakstu no reģistrācijas grāmatas un dzimtsarakstu nodaļas pārbaudēm, kā arī garīdznieka paskaidrojumu. Līdz ar to nav strīda, ka laulība pastāvēja.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja nepiekrīt tiesas secinājumiem, uzskatot tos par nepamatotiem. Tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, bet formāli norādījusi procesuālo tiesību normas, nenorādot materiālo tiesību normas, kurās būtu paredzētas laulības baznīcā, pie garīdznieka, kas nerada juridiskas sekas.

Tāpat uzskata, ka tiesa, taisot spriedumu, ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta nosacījumus par pierādījumu vērtēšanu.

Spriedumā nav konstatēti Civillikuma 32.,35.,37. un 38.pantā norādītie šķēršļi, kas liedz reģistrēt laulību baznīcā. Tādēļ tiesas spriedums, ar kuru noraidīts pieteikums, ir nepamatots un atceļams.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda arī uz Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līguma 8.panta pirmās daļas normu, kas noteic, ka: „No kanonisko laulību noslēgšanas brīža šīs laulības rada Latvijas Republikas likumos noteiktās civiltiesiskās sekas, ja vien starp līgumslēdzējām pusēm nepastāv nekādi civiltiesiski šķēršļi un ir izpildītas Latvijas Republikas likumos paredzētās prasības". Līdz ar to baznīcā slēgta laulība, ko dēvē par sakramentālo tās izpildes procesa sakarā, pati par sevi ir laulība Civillikuma 58.panta izpratnē ar visām no likuma izrietošām civiltiesiskajām sekām.

Pieteicējas un /pers. E/ gadījumā nav bijis nekādu šķēršļu un laulības reģistrācijas procesā baznīcā tika izpildītas visas likumā noteiktās prasības, izņemot tālāko garīdznieka rīcību par ziņu nenosūtīšanu attiecīgai dzimtsarakstu nodaļai, kas nezināmu apstākļu dēļ nav bijis izpildīts. Uzskata, ka šis baznīcas pārkāpums vai paviršība, nevar būt par pamatu pieteikuma konstatēt juridisku faktu noraidīšanai tiesā.

Nepiekrīt, ka tiesa pieteicējas laulību baznīcā netieši atzinusi par neesošu, jo tā nebija noslēgta fiktīvi. Tiesa nav paskaidrojusi, kādā veidā pieteicēja var panākt baznīcas labvēlību, lai tā izpilda likuma prasības par ziņu piesūtīšanu Dzimtsarakstu reģistram.

Tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, kas arī pierāda, ka starp pieteicēju un /pers. E/ pastāvēja laulība, jo /pers. E/ bija pierakstīts un deklarēts vienā adresē ar pieteicēju, uz šo adresi tika piegādāta pensija.

Uzskata, ka tiesas spriedums taisīts neatbilstoši likuma normām, balstīts uz baznīcas kļūdaina viedokļa pamata, ka tā nerada juridiskas sekas. Līdz ar to tiesa nepamatoti pieteikumu noraidījusi.

Lūdz apgabaltiesu lietu izskatīt pēc būtības, nenosūtot to pirmās instances tiesai.

Pieteicēja /pers. D/ 2014.gada 29.decembrī iesniedza pieteikumu, kurā lūdza izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes, jo veselības stāvokļa dēļ viņa nevar ierasties uz tiesas sēdi.

Apelācijas instances tiesas sēdē Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļas pārstāve /pers. M/ apelācijas sūdzībai nepiekrita un lūdza noraidīt pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, atkārtojot rakstveida paskaidrojumos norādītos iebildumus.

Motīvu daļa

Noklausījusies ieinteresētas personas pārstāves paskaidrojumus tiesai, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pieteikums par juridiskā fakta konstatēšanu ir noraidāms.

Apelācijas instances tiesas sprieduma formu un saturu reglamentē Civilprocesa likuma 432.pants, kura piektajā daļā noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rēzeknes tiesas 2014.gada 21.oktobra spriedumā ietvertie motīvi, noraidot pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, ir pareizi.

Pirmās instances tiesas motīvi ir balstīti uz lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa pareizi novērtējusi pierādījumus to kopumā, pareizi piemērojusi Civillikuma un Civilstāvokļa aktu likuma normas, kuras regulē tiesiskās attiecības par laulības noslēgšanu un reģistrāciju, tādēļ saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu Civillietu tiesas kolēģija pievienojas Rēzeknes tiesas 2014.gada 21.oktobra sprieduma motivācijai, papildinot to vienīgi ar /pers. D/ apelācijas sūdzībā norādīto argumentu analīzi.

Lietā pieteicēja neapstrīd, ka VSAA Rēzeknes reģionālā nodaļa ar 2013.gada 15.novembra lēmumu /pers. D/ atteica piešķirt vienreizējo pabalstu laulātajam sakarā ar /pers. E/ nāvi, jo nav ziņu par noteiktajā kārtībā reģistrētu laulību (lietas 6.lapa).

Šo lēmumu viņa pārsūdzēja augstākā iestādē, proti, Labklājības ministrijas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā, kuras direktore ar 2014.gada 8.janvāra lēmumu arī atteica piešķirt vienreizējo pabalstu laulātajam sakarā ar /pers. E/ nāvi (lietas 7.-8.lapa).

Savukārt, Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļa 2014.gada 7.janvārī pieteicējai izskaidrojusi, ka 2006.gada 4.februārī Varakļānu Romas katoļu baznīcā starp /pers. D/ un /pers. E/ noslēgtā laulība nav uzskatāma par laulību ar civiltiesiskām sekām, jo nav izpildītas visas ar LR Civillikumā un citos Latvijas Republikas likumos paredzētas prasības, tāpēc šī laulība nerada Latvijas Republikas likumos noteiktās civiltiesiskās sekas (lietas 9.lapa).

Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka viņas un /pers. E/ laulība noslēgta Civillikuma 58.pantā noteiktajā kārtībā, tādēļ fakts par laulības noslēgšanas reģistrāciju ir konstatējams šīs lietas ietvaros, kā to nosaka Civilprocesa likuma 288.panta pirmās daļas 3.punkts.

Civilprocesa likuma 288.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka tiesa konstatē faktus par adopcijas reģistrāciju, laulības noslēgšanas vai šķiršanas reģistrāciju un nāves reģistrāciju.

Šai sakarā juridiskajā literatūrā ir izteikta atziņa, ka tiesa, skatot pieteikumus par adopcijas reģistrāciju, laulības noslēgšanas vai šķiršanas reģistrāciju un nāves reģistrāciju, "var konstatēt tikai tādus faktus, kuri bijuši likumā noteiktā kārtībā reģistrēti, ja attiecīgajos civilstāvokļa akta reģistros ziņas nav saglabājušās. Tiesa nevar konstatēt pašu adopcijas, laulības noslēgšanas vai šķiršanas, nāves faktu. Tā konstatē tikai šo faktu reģistrāciju" (*Civilprocesa likuma komentāri. II daļa (29.-60.[1] nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof.K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. R.: Tiesu*

namu aģentūra, 2012, 273.lpp.).

Civillietu tiesas kolēģija noskaidrojusi, ka no Varakļānu novada Dzimtsarakstu nodaļas vadītājas sniegtās informācijas izriet, ka nodaļas arhīvā nav atrodams /pers. D/ un /pers. E/ laulību reģistrs, kas varētu būt sastādīts 2006.gada februārī, kā arī nav saņemts paziņojums no Varakļānu Romas katoļu draudzes priestera /pers. I/ par laulībām, kas noslēgtas baznīcā 2006.gada februārī starp /pers. D/ un /pers. E/ un nav informācijas, vai priesteris ir izsniedzis laulības apliecību (lietas 9.lapa). Šai sakarā Varakļānu Romas katoļu draudzes priesteris /pers. I/ 2013.gada 18.decembrī paskaidrojis, ka laulībai, kas noslēgta baznīcā 2006.gada februārī starp /pers. D/ un /pers. E/, nav civiltiesisko seku (lietas 26.lapa).

Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ģimenes tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 3.pants noteic, ka laulība, kas noslēgta pie garīdznieka, tiesiskās sekas rada tikai tad, ja tā ir noslēgta atbilstoši Civillikumā paredzētajām prasībām un ne agrāk kā 1993.gada 1.septembrī.

Civillikuma 53.pants (redakcija no 07.04.2005. līdz 31.12.2006.) paredz, ka laulā dzimtsarakstu nodaļas vadītājs vai 51.pantā norādīto konfesiju garīdznieki, ja ir ievēroti laulības noslēgšanas noteikumi.

Saskaņā ar Civilstāvokļa aktu likuma (spēkā no 15.04.2005 līdz 31.12.2012) 18.panta otro un trešo daļu un 20.pantu, noslēdzot laulību, izdara ierakstu laulību reģistrā. Ierakstu paraksta abi laulātie, liecinieki un dzimtsarakstu nodaļas vadītājs. Reģistra ierakstu apstiprina ar valsts ģerboņzīmogu. Savukārt, ja laulību noslēdz pie garīdznieka, reģistra ierakstu un laulības apliecību paraksta garīdznieks, apstiprinot to ar draudzes zīmogu. Tūlīt pēc laulības reģistrācijas laulātajiem izsniedz laulības apliecību.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. D/ rīcībā nav laulības apliecības, šo faktu pati pieteicēja arī neapstrīd.

Civillikuma 58.pants noteic, ka garīdznieki par katru noslēgtu laulību četrpadsmit dienu laikā laulību reģistram vajadzīgās ziņas nosūta tai dzimtsarakstu nodaļai, kuras teritorijā laulāšana notikusi.

Civilstāvokļa aktu likuma 5.panta otrā daļa noteic, kalaulību reģistrā reģistrē arī laulības, kas noslēgtas pie garīdznieka. Attiecīgais ieraksts izdarāms ar nākamo kārtas numuru tūlīt pēc garīdznieka paziņojuma saņemšanas.

Konkrētajā gadījumā ne Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļā, ne Varakļānu novada dzimtsarakstu nodaļā nav saņemts garīdznieka paziņojums par noslēgto laulību (lietas 25.lapa).

Civilstāvokļa aktu likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka dzimtsarakstu nodaļa, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apjomā, sniedz Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei Iedzīvotāju reģistram informāciju, kas nepieciešama Iedzīvotāju reģistrā iekļauto ziņu aktualizēšanai. No VSAA 2014.gada 8.janvāra lēmuma redzams, ka Pilsonības un migrācijas datu pārvaldes datu bāzē nav reģistrēta informācija, ka /pers. D/ būtu slēgusi laulību ar /pers. E/, kas pierādītu, ka minētā laulība netika ierakstīta dzimtsarakstu nodaļas laulību reģistrā.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka pieteicēja gan pieteikumā, gan apelācijas sūdzībā sašaurināti tulko Civillikuma normas, kas regulē laulības noslēgšanu. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētās Civillikuma normas par laulības noslēgšanu ir interpretējamas saistībā ar Civilstāvokļa aktu likuma normām, kas noteic laulības reģistrācijas prasības, ko pamatoti atzinusi pirmās instances tiesa. Tas, ka pieteicējas ieskatā viņas un /pers. E/ laulībai ir tiesiskās sekas, nevar būt par pamatu, kas ļautu apelācijas instances tiesai paplašināti tulkot Civillikuma 58.pantā un Civilstāvokļa aktu likuma 5.panta otrajā daļā imperatīvi noteikto laulības reģistrācijas kārtību attiecīgajā laulību reģistrā.

Minētais ļauj apelācijas instances tiesai secināt, ka dzimtsarakstu nodaļas laulību reģistrā noteiktajā kārtībā nav reģistrēta pieteicējas un /pers. E/ laulība. Respektīvi laulībai, kas noslēgta Varakļānu Romas katoļu draudzes baznīcā 2006.gada 04.februārī starp /pers. D/ un /pers. E/ ir tikai sakramentāla nozīme bez tiesiskām sekām. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģijai nav saistoši apelācijas sūdzības argumenti par lietas izskatīšanu, ievērojot lietas faktiskos apstākļus par laulības noslēgšanu un iespēju iesniegt papildu pierādījumus.

Tādējādi, ievērojot norādītos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka tika ievērots Civilprocesa likuma 9.pantā iekļautais pušu līdztiesības princips, kas izriet no vispārējā cilvēktiesību vienlīdzības principa, kas nostiprināts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14.pantā, Satversmes 91.pantā, likuma „Par tiesu varu" 4.pantā.

Šai sakarā Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzībā pieteicēja nepamatoti norāda, ka pirmās instances tiesa uzskatījusi viņas un /pers. E/ laulību par neesošu, šāda argumentācija spriedumā nav atrodama.

Kā jau norādīts iepriekš, tiesa, skatot pieteikumus par laulības noslēgšanas reģistrāciju, var konstatēt tikai tādus faktus, kuri bijuši likumā noteiktā kārtībā reģistrēti, ja attiecīgajos civilstāvokļa akta reģistros ziņas nav saglabājušās, taču tiesa nevar konstatēt pašu laulības noslēgšanas faktu.

Pamatojoties uz norādītajiem apstākļiem kopsakarā un savstarpējā sakarībā, Civillietu tiesas kolēģijai nav nekāda tiesiska pamata lemt par /pers. D/ un /pers. E/ laulības noslēgšanas fakta konstatēšanu un laulības ierakstīšanu attiecīgajos dzimtsarakstu reģistros.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pieteicējas pēc būtības subjektīvu apsvērumu diktēts viedoklis par lietas nodibinātiem apstākļiem un faktiem, respektīvi par to, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi pierādījumus lietā, pārkāpjot Civilprocesa likuma 97.pantu, kas atšķiras no spriedumā dotā lietas apstākļu juridiskā novērtējuma, nerada pamatu pirmās instances tiesas secinājumu apšaubīšanai jautājumā par pieteicējas un /pers. E/ laulības tiesisko seku neesamību.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka pieteicēja īstenoja ar Civilprocesa likuma 413.pantu piešķirtās tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, kurā sniedza priekšstatu par faktiem, pierādījumiem, tiesību normu traktējumiem un citiem apstākļiem. Apelācijas instances tiesa, neievērojot apelācijas sūdzības motīvus, noraidīja pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, pēc būtības izskatot lietu analoģiski pirmās instances tiesas nolēmumam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt pilnīgi /pers. D/ pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 20.janvāra, Augstākajā tiesā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Mežale

Tiesnese V.Lohova

Tiesnesis I.Stivriņš